

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů Cena 1,91 + 0,05 (HST) = 2,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Telefon: 416/530-4222 647/728-0654
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	J Time Committed Á délai convenu

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

No. 15.

(525.)

Vol. 23.

Thursday,

September 26,

2013

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com — zpravy.org — zpravy.ca — spravvy.ca

Festival experimentů - forma vítězí nad obsahem

Když jsem v neděli 15. září 2013 jel z posledního představení letošního Torontského mezinárodního filmového festivalu, kladl jsem si otázku, co jsem pochopil a co mně zůstalo a zůstane skryto.

V době, kdy jsem chodil do školy a navštěvoval filmový klub několikrát týdně, mně vadila uzavřenost starší generace, její neschopnost pochopit nové filmy, nové experimenty. Pouze hrstka starších diváků dokázala ocenit filmy Formana, Bergmana a Felliniho. Fasbinder téměř propadl a o nové jugoslávské vlně Petroviče, Pavloviče, Makavjeva či Ivandy starší generace téměř nic neslyšela. Přiznám se, že na letošním festivalu jsem vybíral filmy spíše podle země odkud pocházejí, než podle jiných kritérií. Možná to byla chyba, protože země s tradiční skvělou filmografií jaksí nemají v současnosti co nabídnout nebo jejich potenciál je vytunelován, o čemž svědčí vždy závěrečné titulky a nepřímá úměra: čím více měl film sponzorů, tím byl horší, prázdnější a neměl skutečně co říci. Přitom poslední den nebyl zdaleka nejhorší.

Závěrečný rumunský film režiséra Corneliu Porumboiu *When Evening Falls on Bucharest or Metabolism* (*Když večer padne na Bukurešť anebo metabolismus*) patřil k tomu nejlepšímu. Film se skládá z několika dlouhých několikaminutových záběrů, kdy kamera je umístěna na zadním sedadle auta, či u stolu v restauraci nebo v předsíni bytu. Film začíná diskusí o věcech, na kterých záleží a jsou existenciálně důležité. Otázka budoucnosti filmu. Jak bude film vypadat za padesát let. Bude vůbec ještě existovat? V zápětí je záběr z čínské restaurace a banální hovor o jídle. Rozhovor se odehrává většinou mezi režisérem (Bogdan Dumitrache) a herečkou (Diana Avramut). Při tom jako mimoděk, za zavřenými dveřmi, se odehrávají nezávazné erotické scény. Režisér chce celou romanci natáhnout a tak předstírá nevolnost, způsobenou žaludečním vředem. Nezáleží mu na tom, že jeden den

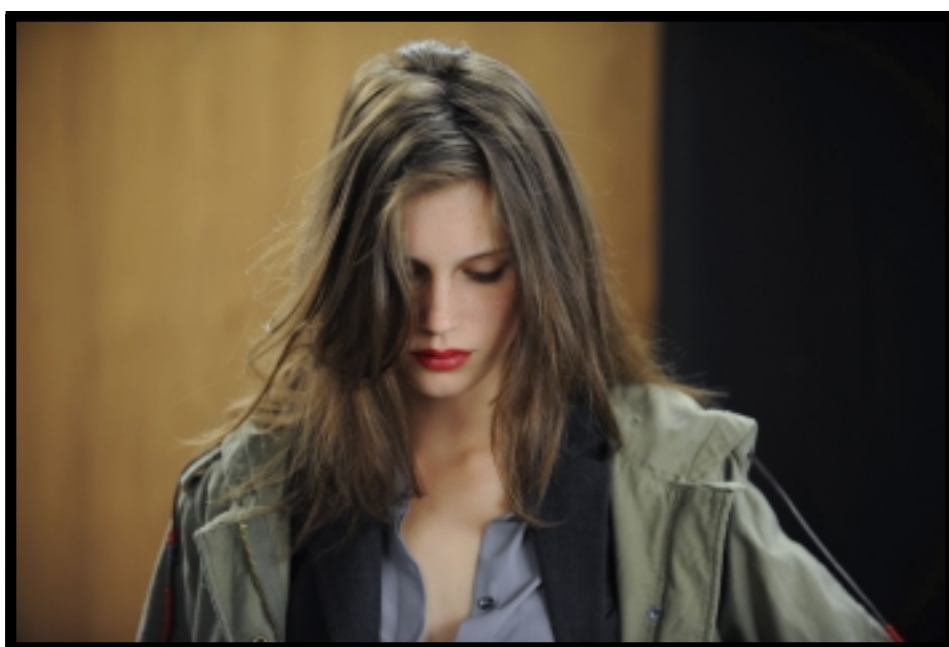
KDYŽ VEČER PADNE NA BUKUREŠŤ ANEBU METABOLISMUS

natáčení stojí neuvěřitelné peníze a vlastně film je pro něj zcela vedlejší záležitostí. Francouzský režisér Francois Ozon se soustředil na příběh sedmnáctileté dívky, která odhaluje svoji sexualitu a sleduje ji během čtyř ročních období. Každému období je věnována jedna písnička. Od okamžiku, kdy ztratí během letních prázdnin panenství, přes moment, kdy se stane prostitutkou, aniž by potřebovala peníze, až k okamžiku, kdy se setká s manželkou jednoho staršího klienta, do kterého se zamiluje, ten však zemře na selhání srdce při jedné erotické scéně. Film *Young and Beautiful* (*Mladá a krásná*) je mistrně zvládnutý, jde o hledání skutečné lásky, ale při srovnání třeba s Formanovými *Láskami jedné plavovlásky*, opět klouže jaksí po povrchu. Ale jak říká můj synovec: „Mami, nejsme v roce 1965.“ V tom roce totiž se tento film dostal do kin.

Totéž by se asi dalo říci o francouzsko-belgickém filmu *Violette* o francouzské spisovatelce Violette Leducové a jejím vztahu se Simone de Beauvoir. Jestliže Leducová narážela v polovině minulého století na nepochopení a pasáže z její knížky zachycující naturalistické scény, byly tehdy cenzurovány, přestože se jí zastávaly i takové veličiny jako Sartre, Camus nebo Cocteau, v roce 2013 je toto téma již z polovičky zdrojem úspěchu. Jestliže před padesáti léty byla spisovatelka prokletá a zatracená, dnes film o ní je tendenční. aneb jak říká spisovatel a malíř Pavel Rejchrt, umělec je průkopníkem, pokud je prokletý.

Kafkovy *Metamorfózy* měl připomínat film *The Strange Little Cat* od Ramona Zürchera. Z upoutávky k filmu se dovíme, že se jedná o film minimalistický, což je pravda, jediné, co minimalistickému filmu neodpovídá, je opět počet sponzorů.

Naopak neminimalistický, ale kafkovský, byl francouzsko-belgicko-lucemburský film *The Strange Colour of Your Body's Tears* (*Zvláštní barva slz tvého těla*). Příběh muže, který se vrací ze služební cesty, z letiště volá své ženě, ale nikdo neodpovídá, když přijde domů, jsou dveře zavřené na řetízek zevnitř, když pronikne silou do bytu,

MLADÁ A KRÁSNÁ

nikdo tam není. Manželka se pohybuje mezi stěnami domu. Příběh se odehrává v Bruselu a režisérka Helen Cattet ho zasadila do poloviny sedmdesátých let. Zklamáním byla ruská produkce. Poté, co se na torontském festivalu objevilo v minulých letech několik vynikajících filmů. Mezi nimi i film Alexeje Učitelě *The Edge* (*Okraj*), tentokrát Učitel přišel s filmem *Break Loose* (*Odtřhnout se*). Příběh dvou lokálních gangů, z nichž jeden je ze speciálních policejních ruských jednotek. Jeho členové připomínají skupinu čtyř ruských James Bondů.

Poněkud lepší byl film Jurije Bykova *Major*. Na malém městě spěchá policejní major do porodnice, kde se mu má narodit syn. Při tom zabije na přechodu před očima matky malého chlapce. Matku, která je šílená, zavře do auta a zavolá svého kolegu, kterého hraje režisér Jurij Bykov. Jeho vystupování a dikce je až nápadně podobná chování Vladimíra Putina. Ten zařídí, aby matce dítěte podali pro „uklidnění“ skleničku koňaku a pak jí nechá odebrat krev a do protokolu nechá zapsat, že byla opilá. Jenže plán, jak zahladit stopy se nezdaří. Matka a otec dítěte odmítnou podepsat protokol a šílený otec vezme dva policisty jako rukojmí. Vyšetřovateli se vše vysmekne z rukou. Závěrečná přestřelka je však zbytečná.

Naproti tomu velice romanticky působí gruzínský film Levana Koguašviliho *Blind Dates* (*Naslepo*) o učiteli, který se setká s ženou, která má manžela v kriminále. Nakonec se oba muži spřátelí. Film má humor a lidskost i spoustu zajímavých zvratů.

Maďarsko reprezentoval v mezinárodní koprodukcí János Szász s filmem *A Nagy Füzet* (*Velký sešit*). Příběh dvojčat z konce války, kdy otec, maďarský důstojník, a matka, žijící v Budapešti pošlou své dva syny (dvojčata) k babice, kterou matka dvacet let neviděla. Babička, přezdívaná vesničany *čarodějka*, děti odmítá a připraví jim tvrdou lekci do života. Dvojčata válku přežijí - narodil od matky - a otec se po čase vrátí z ruského zajetí, chce na Západ, a to rozdělí nakonec i dvojčata. Film získal Křišťálový glóbus na festivalu v Karlových Varech.

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 4

VELKÝ SEŠIT

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK NEWSPAPER
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org
www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 222-261-811

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Nejbližší bohoslužby: 6.10., 11.11., 8.12. ve 13 hod. a 24.12 v 16:30 .

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St.E.
Informace o bohoslužbách: 289/242-0635.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto

Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 19. října 2013 v 11:00

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 19. října 2013 v 17:00.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 20. října 2013v 11:00.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd.

Sokol Toronto

Cvičení pro děti je každou sobotu
od 16:30 do 18:30 hodin
v Magnetic Dr., Unit 21, , North York;

Cvičení pro dospělé je každou středu
od 20 do 21:30 hodin.

v G.Harvey C.I., 1700 Keele St.,
Informace: Marie Crhakova: 416/242 - 5914

Slovak House - Slovak Infocentre

8 Clarence Square, Toronto

Otvoreno: Streda 15:00-17:00

Tel.: 416/689-9889

E-mail: info@slovakhouse.org

www.slovakhouse.org

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: slepckovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

Klub seniorů při Osadě svatého Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

se schází (kromě měsíců července a srpna)

každou první a třetí středu v měsíci ve 13 hodin,

před tím jsou od 12 hodin bohoslužby.

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace,

z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné,

pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

**We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.**

Kalendář

www.kalendar.zpravy.ca

28.9. (so) 10:00
Otevřené dveře
Kanadsko-slovenský podporný spolok
1720 Barbertown Rd, Mississauga
Info: Anna Zapletal: 416/537-7698
***

29.9. (ne) 10:30
Svatováclavské posvícení
Farnost sv. Václava
496 Gladstone Ave, Toronto
Tel: 416/538-2468
***

5. 10. (so) 13:00
Maroško
Dětská recitační soutěž
Hala slov. evang. kostela sv. Pavla
1424 Davenport Rd., Toronto
***

5. 10. (so) 17:00
Zahájení výstavy Victorie Pearce
Mind and Body
Integrated Medicine Clinique
2921 Lakeshore Blvd. W., Etobicoke
***

20.10. (ne) 14:00
Bravčové hody
Kanadsko-slovenský podporný spolok
1720 Barbertown Rd, Mississauga
Info: Anna Zapletal: 416/537-7698
***

24. 10. (čt) 14:00-21:00
25.10. (pá) 14:00 -21:00
Volby do Poslanecké sněmovny
Parlamentu ČR
Velvyslanectví v Ottawě
Konzulát v Torontu
***

25. 10. (pá) 20:00
26. 10 (so) 16:00 a 20:00
27. 10. (ne) 16:00
Světáci

Nové divadlo
Jihozápadní roh Burnhamtorpe a Dixie
3650 Dixie Rd., Mississauga
416/463-3182
***

27.10. (ne) 16:00
Oslavy 95. výročí vzniku Československa
Hala osady sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto
***

10. 11. (ne) 17:00
Nokturna v městě
Boris Krajný -piano
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave. Toronto
Tel.: 416/481-7294
***

24. 11. (ne) 11:30
Vánoční sokolské trhy
Hala kostela sv. Václava
496 Gladstone Av., Toronto
***

30. 11. (so) 19:00
Mikulášská zábava
Sokol Toronto
Hala kostela sv. Václava
496 Gladstone Av., Toronto
***
1.12. (ne) 17:00
Nokturna na Masaryktownu
Drew Jurečka - Jazz Quintet
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.
Tel.: 416/481-7294
***

2014
19. 1. (ne) 17:00
Nokturna na Masaryktownu
Jiří Grosman - Jazz Quintet
Restaurace Praha

Financial

Kursovni lístek

100 Kč	5,39 CDN
1 CDN \$	18,56 Kč
1 EURO	1,39 CDN \$
1 CND \$	0,72 EURO
1 US \$	1,03 CDN \$
1 CND \$	0,97 US \$

Universal Currency Converter - 19. 9. 2013

1 CDN \$	18,52 Kč
1 EURO	25,77 Kč
1 US \$	19,04 Kč

CNB - 19. 9. 2013

Za Marií Vejvodovou - 85

Neodvažuji se dávat známky národu, k němuž prostě faktem narození patřím. Vím však, že v Kanadě žije (a žilo) překvapivé množství lidí narozených na území bývalého Československa (nemyslím, že jeho rozdělení bude historií považováno za jeden z bohatýrských činů ani na české ani na slovenské straně), jejichž přátelství jsem považoval za čest. Mezi generací, která je už desítky let na pravdě boží (to rčení se mi hrozně líbí), si rád vzpomínám na Rudolfa a Marii Bušítkovou (přelaskavou moravskou rodinu, zvláště Ruda byl dobrák od kosti - u Marie jste si její laskavost museli dobrým chováním zasloužit, nikde jsem nejedl tak dobrou kachnu jako v její kuchyni, spřátelila mě s nimi jiná předobrá žena věkově daleko bližší, Miluška Peřinová); na slovenskou dvojici Louise Vávru, jeho paní Evu a jejich syna - na jehož křestní jméno si za živého Boha (také pěkný obrat) nemůžu vzpomenout a nemohu zavolat Janu Waldaufovi, který by si ho určitě pamatoval, manžele Růžovy a

Tichopádovky... Všichni se narodili začátkem minulého století (Láda Vávra v roce 1902). Poznal jsem se s nimi, poněvadž všichni sokolovali, všichni byli v Československém národním sdružení... Vzpomínku na ně přivolala (také sokolská sestra) Marie Vejvodová. Návštěvy u její jednoty Kitchener-Waterloo (dnes i Guelph) při příležitosti jejich pikniků patří mezi mé nejhezčí vzpomínky. Kde byste také našli tak pěknou skupinu jakou byli a většinou ještě jsou Kořistkovi, Jana Otrubová, Staňkovi, Andrea Ševčíková, Kargrovi, Lída Baušová, manželé Kratochvílovi... Ale já vlastně chci psát rozloučení se sestrou Vejvodovou. Ani to

není pravda. Já nechci psát rozloučení s nikým. Já bych chtěl, aby všichni ti, kteří nás předešli, byli s námi. Chtěl bych, aby sestra Vejvodová nás vítala při návštěvě její jednoty, abych se s ní mohl pozdravit na schůzi Kanadského Sokola v Kingstonu, zacvičit si s ní na sletech, vidět ji vystupovat z autobusu, když "kitchenerští" přijeli do Toronta na divadelní hru nebo na šibřinky. Sestro Marie, bylo mi ctí a nemalým potěšením se s tebou znát a s tebou sokolovat. Redakce Satellitu její rodině vyslovuje upřímnou soustrast!

Josef Čermák

***

Naše internetové stránky**Satellite 1-416**

Výběr z článků v našich novinách. Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com
www.zpravy.ca
www.satellite416.com
www.spravy.ca

***

Toto číslo v PDF

www.15.satellite1-416.com
www.15.zpravy.ca
www.15.spravy.ca

***

Kalendář

Co se připravuje v krajanské komunitě v Kanadě
www.kalendar.satellite1-416.com
www.kalendar.zpravy.ca

***

Nové divadlo

O jednotlivých představeních Nového divadla v Torontu
www.divadlo.zpravy.ca

***

Jak vyjdeme v roce 2013

15. - 26. 9. 2013
 # 16. - 17. 10. 2013
 # 17. - 7. 11. 2013
 # 18. - 28. 11. 2013
 # 19/20. - 19. 12. 2013

***

Jak vyjdeme v roce 2014

1- 16. 1. 2014
 # 2 - 6. 2. 2014
 #3 - 27. 2. 2014
 #4 - 20. 3. 2014
 #5 - 10. 4. 2014
 #6 - 1. 5. 2014
 #7 - 22.5.2014
 #8 - 19.6.2014
 #9/10 - 17.7. 2014
 #11/12 - 14.8. 2014
 # 13- 4.9.2014
 # 14 - 25.9. 2014
 # 15 - 23.10. 2014
 # 16 - 20. 11. 2014
 # 17/18 - 18.12. 2014

Czech & Slovak Institutions**České velvyslanectví
Czech Embassy**

251 Cooper St.
 Ottawa, ON K2P 0G2
 Tel.: (613) 562-3875
 Fax: (613) 562-3878
 E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

**Slovenské velvyslanectví
Slovak Embassy**

50 Rideau Terrace
 Ottawa, ON K1M 2A1
 Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
 Obch. zast.: (613) 748-1773
 Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát**Czech General Consulate**

2 Bloor Street West, Suite 1500
 Toronto, ON M4W 3E2
 Telefon: 416-972-1476
 Fax: 416-972-6991
 E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
 Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

**Honorary consulate
of the Czech Republic**

Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
 611-71st. Avenue SE.,
 Calgary, AB T2H 0S7
 Tel.: (403) 269-4924,
 fax: (403) 261-3077.
 E-mail:
 jelinek@terramanagement.com.

Montreal, Quebec

Honorary Consul:
JUDr. Hynek Žilkovský
 2020 University, Suite 1920.
 Montreal, QC
 Tel.: (514) 316-4383
 E-mail: montreal@honorary.mzv.cz

**Honorary consulates
of the Slovak Republic**

Calgary, AB:
 208 Scenic Glen Place N.W.,
 Calgary, AB T3L 1K3.
 Tel. and Fax: (403) 239-3543,
 Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
 luzanzotto@shaw.ca
 Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
 Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine
 Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
 Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
 Fax: (514) 421-1583
 slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
 Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge
 Newmarket, ON L3X 1V7
 tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
 slovakconsulateto@gmail.com
 Michael Martinec, Honorary Consul
 Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor
 Vancouver, BC V5Z 1E4
 Tel. & Fax: (604) 682-0991
 e-mail: stan.lisiak@gmail.com
 Hours: Tuesday 14:00-16:00,
 Thursday 10:00 - 12:00
 Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul
 Jurisdiction: British Columbia

Festival experimentů - forma vítězí nad obsahem

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1

Zajímavý byl bosenský film Jasmily Žbanić *For Those Who Can Tell No Tales (Věnováno těm, kteří nevyprávějí bachorky)*. O australské turistce, která se dostane do malebného městečka na hranicích Bosny a Srbska Višegradu a na místě, kde je nyní rekreační středisko, se za srbsko-bosenské války odehrál jeden z největších zločinů, při kterém bylo znásilněno na dvě stě žen. Turistický průvodce o této skutečnosti mlčí, ačkoliv americký autor o ní ví. Lidé v městě si připomínají slavného rodáka, nositele Nobelovy ceny spisovatele Ivo Andriće, ale o skutečnosti, která se stala před pár lety nikdo neví.

O trilogii Agnieszky Holland *Hořící keř* jsme psali v minulém čísle, zmiňujeme se o ní na jiném místě v tomto čísle, a vzhledem k tomu, že poběží ještě ve Vancouveru, byli bychom rádi, kdybyste nám napsali své dojmy a postřehy z tohoto filmu.

Je zajímavé, že do podobného období totality se vrací i slavný režisér Andrzej Wajda ve filmu *Walesa. Człowiek z nadziei (Walesa - muž naděje)*. Legendární polský vůdce není od počátku hrdinou, ale okolnosti, instinkt a jakási přirozená inteligence, ho dostanou do čela odborového hnutí *Solidarita*. Podobně jako film *Hořící keř* končí tím, že se Dagmar Burešová stane první ministryní spravedlnosti, tak film o Lechu Walesovi končí v listopadu roku 1989, kdy Walesa promluví v americkém kongresu.

Film Jana Hřebejka *Libánky* vypráví o něčem, o čem se v současnosti hovoří hodně v kanadské společnosti - o šikaně na školách. Tentokrát jsou obětí ve výběrové škole dva mladí homosexuálové, z nichž jeden spáchá sebevraždu. V poslední době k něčemu podobnému došlo několikrát v Kanadě, ale jednalo se většinou o dívky, které byly zneužívány svými spolužáky a terorizovány díky sociálním sítím, před kterými neměly úniku.

WALESA - MUŽ NADĚJE

Jan Hřebejk bohužel letos do Toronta nepřijel, ale v Torontu byl Juraj Lehotský, režisér slovenského filmu *Zázrak*. Škoda, že premiéra jeho filmu byla v deset hodin večer a tak kino nebylo zaplněné tak, jak by si film zasloužil a návštěva na něm byla podstatně slabší, než na Karlovarském filmovém festivalu, kde byl beznadějně vyprodán.

Přesto se nám podařilo položit režisérovi filmu, který byl zde v Torontu již před časem s filmem *Slepé lásky* několik otázek.

ABE: Film *Zázrak* měl velký úspěch v Karlových Varech...

JL: Velice mi to potěšilo, protože tam na festival přišlo výborné, vnímavé publikum a byl jsem velmi rád, že po filmu zůstala polovina lidí v kinosále, zaujal je a byla spousta otázek. Nečekal jsem, že dostaneme nakonec ještě zvláštní uznání.

ABE: Jak jste přišli na myšlenku natočit film z dívčí polepšovny nebo-li pastřáku - dnes se tomu říká vznešeně *reedukační centrum*?

JL: Přiznám se, že když jsem dokončil *Slepé lásky*, tak jsem nevěděl, jak pokračovat, chtěl jsem natočit film o mladé dospívající dívce a světil jsem se Marku Leščákovi, scénáristovi, kterého napadla myšlenka jít do polepšoven a poslouchat příběhy těch dívek. Jedna z dívek mne pak výrazně inspirovala a tak vznikl tento film.

ABE: Jak se mladí lidé do takového ústavu dostanou?

JL: Většinou za tím je nefunkční rodina. Rodiče si nedokáží vážit svých dětí, nedokáží jim dát vizi štěstí, naděje do budoucnosti. Mnohdy to mají děti venku horší, než v těchto zařízeních.

ABE: Jak byl příběh autentický?

JL: Samotný příběh nemá nic společného s Michaelou Bendulovou ve filmu. Byl jsem rád, že mohu vytvořit nový příběh, což mi dalo určitou svobodu. Zároveň jsme tímto vyprávěním nikomu neublížili. Film nemá nic společného s představitelkou ve filmu, dokonce ani nebyla v jiném stavu, ačkoliv často dostávám otázku, jak se daří té herečce s tím dítětem. Je dobré, že vše vypadá velmi realisticky. Před natáčením jsem chvíli váhal, jestli nebudu točit dokument, když jsem se rozhodl, že budu točit hraný film, nechtěl jsem to, co jsem dělal před tím, opustit. Proto jsem si také vzal do hlavní role neherečku, ale nebylo možné mít v hlavní roli dva neherce, to by se nám to mohlo vysmeknout z rukou.

ABE: Jak se tak mladá herečka vyrovnávala s brutalitou ve filmu?

JL: Jedná se o bezprostřední dívku, která pochopila, co chceme. Jistě prošla maléry, ale určitě ne takovými, jak je to ve filmu. Michaela byla velice vnímavou a věděla, co je důležité pro to, aby vše ve filmu vypadalo věrohodně.

ABE: Velice zajímavé je, že její partner se pohybuje na hraně, je na půl ochráncem zákona - hlídačem v samoobsluze a na druhé straně je součástí drogové mafie...

JL: To je zajímavé, ale tak to chodí v životě...

ABE: Neviděl jsem však ve filmu jednu kladnou postavu...

JL: To byl záměr, chtěli jsme točit film o děvčeti, které nemá nikoho v okolí koho by mohla mít ráda, nemá nikoho, o koho se může opřít. Velice často vítězí egoismus i v partnerských vztazích, jak to bylo u jejich rodičů.

ABE: Kde tedy mají mladí lidé hledat východisko?

JL: Myslím si, že tento film není ani tak pro mladé lidi, jako pro rodiče, kteří si mají uvědomit, že děti jsou něčím výjimečným. Zároveň je o tom, jak vyjít ze začarovaného kruhu. Pokud dítě dostane málo od rodičů, odevzdá pak málo zase svým dětem. Je zapotřebí předávat z generace na generaci povědomí o smyslu života. To nejde udělat nějakou osvětou, to lze udělat pouze konkrétními činy.

Aleš Březina - Foto TIFF

***

VĚNOVÁNO TĚM, KTEŘÍ NEVYPRÁVĚJÍ BACHORKY

**Torontská odbočka ČSSK, MMI,
Sokol Toronto a Sokol Kanada zvou
na oslavy 95. výročí založení
Československa,**

**které se budou konat v neděli 27. října o 16. hodině
v hale kostela sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto
Během programu bude i občerstvení!**

***

**Klub Martina Rázuse poriada
tretí ročník detskej slovenskej recitačnej súťaže
Maroško**

**Súťaž sa bude konať
v sobotu 5. októbra 2013 o 13 hodine
v hale Evangelického kostola sv. Pavla
1424 Davenport Rd. v Toronte**

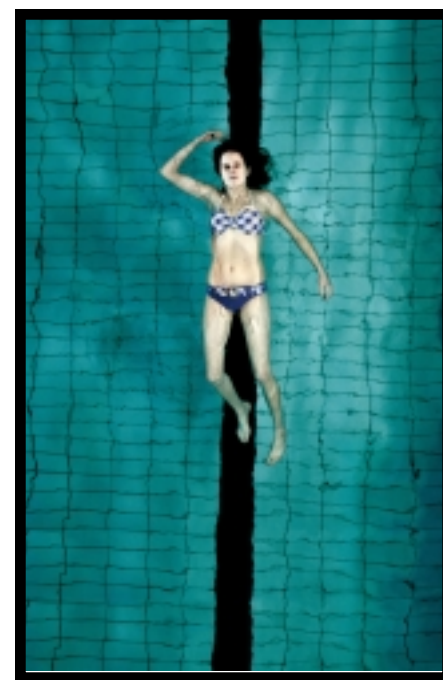
**Počas súťaže bude aj zábavný program pre deti
s občerstvením.**

***

**Kanadsk-slovenský podporný spolok poriada
Bravčové hody**

**v nedeľu 20. októbra 2013 o 14 hodine
1720 Barbertown Rd, Mississauga
Info: Anna Zapletal: 416/537-7698**

***

ZÁZRÁK

Střípky z TIFFU

Tři filmy o historii

Burning Bush (Hořící keř), Česko/Polsko, 2013, režie Agnieszka Holland, 206 minut
Home from Home: Chronicle of a Vision (Die andere Heimat), Německo, 2013, režie Edgar Reitz, 225 minut
Pays Barbare (Země barbarů), Francie, 2013, režie Yervant Gianikian a Angela Ricci Lucchi, 60 minut

Na film *Hořící keř* upozornil *Satellite* ve svém předfestivalovém čísle a měla jsem pocit, že si ho nemohu nechat ujít: tu dobu jsem prožívala jako tehdy skoro každý na filozofické fakultě velmi intenzivně, a seriálních filmů o následné nenormální době v Československu paradoxně zvané *normalizace* je pomálu.

Hořící keř je hraný film, podle scénáře Štěpána Hulíka, a není historickým dokumentem. Dobu, hlavně ducha té doby, zachytil po mém soudu autenticky. Skoro celých 206 minut se v člověku všechno svírá, přesně jako tehdy, místy si jasně nebo matně uvědomuje, že to bylo trochu jinak. Ale to se mi nezdálo až tak úplně důležité. Něco jiného by byla snůška typu *Argo*...

Třídílný film je vlastně televizní seriál, který vznikl díky podpoře HBO, a je znamenitý zejména tím, jak se mu podařilo vystihnout tehdejší nanovo převrácený svět víceméně obyčejných lidí, jak reagují na neobyčejné i obyčejné situace této falešné doby, jak se s nimi vyrovnávají, jak jim čelí nebo jak si jimi nechávají deformovat myšlení a jednání, a jak si tu deformaci uvědomují nebo ne. Tahle reflexe doby, jejíž následky lze zčásti vidět ještě dnes v myšlení lidí, je přesně to, proč se mi film zdál inteligentní a krásný.

Zajímalo mne, jaká byla reakce v Česku a pro rychlý průzkum (s rezervou) jsem šla na <http://www.csfd.cz/film/313105-horici-ker> a namátkou vybrala ...

„Životy těch druhých“ to sice nejsou, ale je to pohled do minulosti, na který za dvacet let neměli koule stejně tak čeští filmaři jako diváci.

O „*Hořícím keři*“ se toho mnoho napsalo, takže jsem se docela těšil, až ho konečně HBO bude vysílat. První díl mě totálně zklamal, protože byl o ničem.... Byla to šilena nuda... Druhé díl byl naprosto o hovně... Třetí díl mi připadal asi nejlepší...

Abychom získali patriční odstup (nejen) k Palachově činu na literárním poli, tak jsme potřebovali pohled zvenčí Poláka Mariusza Szczygiela. A abychom odstup získali i na poli filmovém, tak potřebujeme pohled zvenčí Polky Agnieszky Holland....

... Strašný trapas.. strašný.. Telenovelové dialogy a vůbec všechny postupy, jen v šedesátkových kostýmech a dekoracích... O politickém kontextu se toho moc nedozvíme ... Takové plýtvání časem...

... něco tak působivého a výborného po všech stránkách... Technicky dokonale, skvělá kamera, atmosféra, perfektní herecké výkony i hudba... Cítla jsem ten všudypřítomný strach a tu tíživost a sklíčenost doby...

Jan Hřebejk na „*Cenách české filmové kritiky*“ prohlásil, že projekt strčí všechny české filmy loňského roku do kapsy. V tu chvíli se mi to zdálo dost necitlivé a přehnané tvrzení... Už se mi to nezdá...

Ještě k tomu zmíněnému pohledu zvenčí: Švandovo divadlo v Praze na Smíchově má v repertoáru výbornou satiru *Gottland*. Česká povaha pod drobnohledem právě podle bestselleru novináře Mariusza Szczygiela. Málem jsem se nechala odradit, protože je to

JINÝ DOMOV (DIE ANDERE HEIMAT)

muzikál, ale Gott v něm našťastí osobně nevystupuje. Představení bylo vyprodané a o přestávce se živě diskutovalo. O přestávce torontského promítání jsme kupodivu žádnou češtinu nezáslechli.

Německý film *Druhý domov: kronika víze* jsem viděla vlastně omylem. V programu tiffu jsem si letmo přečetla, že je o hledání nového života v Brazílii v polovině 19. století. Ejhle, pohled na emigranty z rodné hroudy. Navíc při cestách po Brazílii jsme na různých místech naráželi na stopy německých přistěhovalců, uprchlíků před hladem nebo fašismem, známých osobností i lidí neznámých, a těšila jsem se na trochu jiné objevení této krásné země, historie a síly lidského ducha. Film se celý odehrává v ponurém prostředí fiktivní vesnice Schabbach v oblasti Hunsrück v Porýní-Falcku, a Brazílie se mihne jen v jediném dopise v závěru filmu. Život je dřina, chudoba, nevědomost a kostel. Jedna z hlavních postav, Jacob Simon, viní v jedné větě právě náboženství za mnohé zlo a bídu; je to určitě jedna z příčin, ale kořenem je nevědomost, kterou panstvo i církev utužují. Prožitek umocňuje to, že film je natočen černobíle; krátkých barevných záběrů je minimálně a mají vždy silný emocionální náboj. V diskusi po promítání režisér Edgar Reitz (82) přiznal, že natočil celkem 31 filmů a skoro všechny mají *domovněkde* v názvu. Sám pochází z oblasti Hunsrück a bylo zajímavé, jak odpověděl na otázku, zda tam film také natáčel. Po bohatých zbydou domy, hrady a zámky, ale po *chudých toho moc nezbyde*. Proto točil ve studiích a jen záběry z polních cest nebo uliček mezi rozpadlými staveními jsou z reálu. Jacobu Simonovi se sice nakonec nepodaří uniknout do Brazílie, ale unikne svěrací kazajce nevědomosti. Od dětství samostatný a zvědavý, neustále čte a vzdělává se a nakonec si dopisuje s Alexandrem von Humboldtem, který ho dokonce přijede navštívit. Reitz tuto maličkou roli velíkánů svěřil podle svých slov jinému velíkánovi, Werneru Herzogovi, a objevuje se s ním v jedné krátké scéně. A proč právě Brazílie, když se odcházelo i jinam? Reitz vychází z historické skutečnosti 40. let 19. století, kdy Brazílie měla po Evropě jakési

„imigrační agenty“ a většina vystěhovalců šla právě tam. Nečekala jsem, že 225 minut bez přestávky zvládnou, ale stálo to za to. Film byl promítán mimo soutěž na letošním filmovém festivalu v Benátkách a do kin v Německu bude uveden v říjnu. Mimochodem, Reitz není žádnou neznámou: už v osmdesátých letech se připojil k čtveřici tehdy proslavených německých režisérů Fassbinder, Herzog, Schlöndorff a Wenders.

V závěru festivalu jsem viděla poslední z této trojice filmů, který do ní jakoby nepatří. Není to hraný film. Není to ale ani v pravém smyslu dokumentární film. Režiséri zdánlivě jen vybrali a seřadili záběry zachráněné ze zrušeného archivu filmových snímků o italské okupaci Libye a Etiopie do zhruba hodinového proudu, přičemž některé se ve smyčce opakují vždy několik minut. Film začíná snímky z Milána, z konce druhé světové války. Asi desetiminutový sled zpomalených záběrů davů lidí, proudících či postávajících, bez jediného slova komentáře, je zvláštním úvodem, od kterého se zpětně odvíjejí události předcházejících více než deseti let. Snímky propagandistické (domorodci v krojích a usměvavý Il ducce) střídají záběry zničené krajiny nebo krajiny poseté mrtvými, a záznamy, které si zřejmě někdo pouštěl jako porno pořad dokola, takže jsou hodně poničené. K tomu hudba a suchý komentář typu *10 000 Libyjců bylo v roce 1930 deportováno a všichni na smrt zastřelením*. Nebo citát z telegramu od Mussoliniho, kde dává souhlas k použití plynu proti etiopskému obyvatelstvu. A záběry následků. A k tomu ženský hlas, který teď vesele prozpěvuje slova telegramu. Režiséri použili i sérii fotografií z italské války ve východní Africe z let 1935-37. Prostě jen podrží fotografii před kamerou, a pak další; účinek je silný. Teprve v závěru komentář trochu hodnotí, ale většinou film nechává hovořit archivní záběry samy za sebe. Když jsem odcházela z kina, honily se mi v hlavě myšlenky o historii, totalitě, okupaci, kolonizaci, válce a mrazilo mě pomyšlení, kolik podobných filmů jako tento by se dalo dát dohromady z dnešní doby.

Eva Mesticová - Toronto, foto TIFF

***

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

Dr. Petr
Munk

Chiropraktik
1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační

hodiny:

Pondělí-pátek:

10-13 a

15-19.

Tel.: 416/533-0005

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.

CZECH - NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Mind & Body

Lakeshore Village Integrated Medicine

Integrated Medicine Clinic

we provide

Registered Massage Therapy

Craniosacral Therapy

Lymphatic Drainage (CDT)

Lymphoma Treatment

Hot Stone Massage

Low Level Intensity Laser

Naturopathic Medicine

Acupuncture

Chiropractic Treatments

Relationship Issues and Psychotherapy

Osteopathy, Yoga, Addiction Counselling.

Některé soukromé pojišťovny
hradí některé vybrané léčby

2921 Lakeshore Blvd West, Etobicoke
(at Islington Avenue)

Tel.: 416/823-1165

E-mail: rmt-yyz@integratedmedicine.ca
www.integratedmedicine.ca

Dvořákova Sedmá symfonie a mravní imperativy Jana Palacha a Baracka Obamy

Je možné, že Dvořákova Sedmá symfonie a mravní imperativy Jana Palacha a Baracka Obamy nemají nic společného. Možná, že představa o jejich návaznosti mě přepadla v Roy Thomson při provedení Dvořákovy symfonie proto, že pár dní předtím jsem viděl film o sebeupálení Jana Palacha *Hořící keř*. Ten film, dílo polské režisérky Agnieszky Holland, je pozoruhodným zpracováním nesnadného tématu. Zdál se naznačovat, že pád komunistického režimu v Československu byl způsoben demonstracemi vyvolanými výročí Palachovy smrti. Ale to už komunistický režim byl záležitostí historie ve všech evropských zemích (kromě Rumunska), i Berlínská zeď už padla, a Václav Havel se snažil přesvědčit komunistického předsedu vlády Adamce, aby ve svém místě vytrval i nadále. Řada velmi soudných lidí Palachův čin považovala za akt, přičítící se přirozenému pudu všeho živého, žít co nejdéle a skoro za jakýchkoliv okolností. Stanovisko, s kterým je nesnadné nesouhlasit. Ale dovedu se vžít do citění člověka, že všechno, co dává jeho životu smysl, je nenavratitelně zničeno, a že jediné, co může svému národu nabídnout, je zoufalý výkřik sebevraha, důkaz světu, že jeho zemi se děje bezpráví tak nesnesitelné, že dává přednost smrti, dokonce smrti nebolavější, před živořením bez důstojnosti a z milosti cizí moci. Dovedu pochopit, že pro Palacha (i Jana Zajíce) umřít nejstrašlivější ze všech smrtí bylo mravním imperativem.

Bylo napsání Sedmé symfonie mravním imperativem pro Dvořáka? Jestliže bylo, pak jen zcela okrajově. Dvořák psal nesmrtelnou hudbu proto, že jinak nemohl. Ale jeho hudba - i bez příčinných důvodů, je s mravním světem spojena, jako všechno veliké a krásné. Je přitakáním zázračné nádheře světa kolem nás, je nejpokornější

z modliteb i když třeba jen k nepoznatelnému Bohu. V té době se Dvořák snažil přesvědčit vídeňskou operu, aby dávala jeho opery a vídeňská opera na Dvořáka naléhala, aby své opery psal v německém jazyku. Nebylo by obtížné argumentovat, že jeho rozhodnutí psát ve svém rodném jazyce bylo diktováno mravním imperativem.

Zahraniční politika všech velmocí se zdá být diktována potřebou vnútit svou představu o uspořádání světa všem národům. Prostředky jsou různé: posledním prostředkem skoro vždycky jsou letadla, bitevní lodi a tanky. Vojenská moc je posledním argumentem v mezinárodních sporech. Spojené státy rozhodně nejsou horší, než jejich předchůdci v pozici první velmoci. Do první i druhé světové války byly prakticky vnučeny. Irák, Afganistán si jako bojiště vybraly samy. Možná, že je to bude stát prestiž první velmoci...

Barack Obama je nejméně válečnickým - snad jen s výjimkou prezidenta Cartera - prezidentem USA. Sám se vidí jako prezident, který byl zvolen, aby války ukončil. Ne, aby je začínal. Ani zakončení války v Iráku, ani dokončování války v Afganistánu nelze nazvat vítězstvím. Přes to na něj byl až donedávna dělán úporný tlak, aby problémy v Iránu i Sýrii řešil vojensky.

Vnitropoliticky nejzajímavějším problémem Obamova prezidentství je všeobecné zdravotní pojištění (v celé Evropě i v Kanadě uzákoněné před desetiletími). O jeho uzákonění se pokoušelo snad už šest amerických prezidentů, počínaje Teddy Rooseveltem (mimořádně republikánským prezidentem). Podařilo se to až prvnímu barevnému prezidentu této dosud nejbohatší a nejmocnější země na světě (vezmeme-li v úvahu politické vášně, které touto zemí lomcují, jeho volba je poklonou americkému politickému systému) a v okamžiku, kdy se pokouším tento článek dát dohromady, se někteří republikánští politici pokouší Obamův zákon o všeobecném pojištění odstranit i za cenu zruinování země.

Obama mě zajímá jako člověk i jako politik (více jako člověk). Zdá se mi, že v něm pracují dva mravní imperativy: Nezapíjejš a jsme strážci svých bratří. Oba jsou biblické příkazy. Ten první imperativ ho tlačí ukončit války, zděděné po předešlé administrativě - a nezačínat nové, dokud se nevyčerpají všechny mírové prostředky. Podaří se mu to v Iránu? Ten druhý imperativ ho nutí udělat život snesitelnějším i těm lidem, kteří se narodili jako Ježíš ve stáji, lidem, kteří nezdědili po předcích ani majetky ani geny, které by jim umožnily vyšplhat se z bída: proto zdravotní pojištění, proto sociální podpory, proto subvence školám, proto pomoc veteránům, kteří se vrací s rozbitými těly a psychologickými problémy, kterých se do konce života nezbaví. Chápu, že mnoha lidem se jeho lidské i politické krédo jeví jako útok na jejich výsady, na jejich právo vládnout tomuto světu a nechápu, že je-li příliš mnohým upřen snesitelný životní standard, jejich vlastní výsady jsou v nebezpečí. Sám Obamu vidím jako dovršitele procesu započatého Lincolnem, s nímž po mém soudu sdílí víru, že všichni lidé se narodili rovni, že všichni jsme spojeni neviditelným vřetenem své lidskosti, a že všichni, i ti nejmocnější a nejbohatší, se obrátí v prach. A možná i víru, že ponížení budou povýšení a povýšení se octnou na dně pyramid...

Josef Čermák

***

Chcete sledovat a ovládat
TV vysílání z pohodlí
Vašeho gauče?

Kábllovka
online TV The future of IPTV

Česká a Slovenská televízia .... Jednoducho a bez počítača!
www.kablovka.com

Mind & Body Integrated Medicine Clinic a Gallery
Invites you to the opening of an exhibition of art of

Victoria Pearce

Opening: October 5, 2013 at 5 pm
2921 Lakeshore Blvd. West, Etobicoke

We are excited to introduce in our gallery Victoria's amazing work. Her images evoke questions beyond our material world and make us wonder what else is beyond her horizons of floating nests and spectacular flowers. Victoria's dramatic skies have become her signature, inviting the viewer to consider the heavens while pondering the wonders of a flower's bloom. Her flowers painted from the perspective of an ant provide striking contrast to the clouds and sky that frame these still life images.

Each of Victoria's paintings begins with a line from a poem or prayer, providing her a kind of mantra she uses to distill the healing energy that defines her process. (Victoria is a Reiki Master as are some of our practitioners)

Victoria's most recent series includes extensions of the original image in which she further explores the energy of the study. The additional panels include close ups or abstractions of the primary image inviting the viewer to more closely explore the original inspiring image.

Each piece of her work is a reflection of the healing energy which is part of her morning ritual, paddling the waters near her cottage on the edge of Algonquin Park. The graphic painterly texture of the sculptural tree forms are played against the peaceful mist of the early mornings.

Born in southern Ontario, Victoria has continued to study at the Halliburton School of Fine Arts and the Burlington Art Centre.

Shawn Mlynek a Valerie Pool zahájili 13. sezónu Nokturen

Miloš Krajný má šťastnou ruku a téměř vždycky se mu podaří v programu Nokturen zkombinovat osvědčené interprety s mladými novými, o kterých nikdo celkem nic neví. Jak již příjmení napovídá Shawn Mlynek má české předky a pochází z Toleda v Ohio. Velice často se snaží propagovat českou hudbu, což dokázal i v neděli 22. září 2013 v kostele svatého Václava, kde zazpíval pět biblických písní Antonína Dvořáka. Dvořák pro své

biblické písně vzal text z bible Kralické, od jejíhož posledního vydání v roce 1613 uplynulo tento měsíc 400 let. Z těchto písní je nejznámější Žalm 23 *Hospodin jest můj pastýř*, což bylo v doprovodu klavíristky Valerie Pool vskutku zážitkem. Valerie v současnosti působí na konzervatoři v Cincinnati. Sólově jsme ji mohli slyšet v *La ci darem la mano* z *Dona Giovanniho* od W. A. Mozarta.

Začátek druhé poloviny patřil rovněž Dvořákově a árii z jeho opery *Král a uhlíř*. Následovalo několik *Slovenských písní* Vítězslava Nováka. Pro odlehčení na závěr nám dvojice ještě zahrála několik skladeb z amerických muzikálů. Dobrým nápadem bylo, že posluchači měli i k dispozici originální texty jednotlivých písní spolu s anglickými překlady.

Příští Nokturna se konají na stejném místě opět v neděli a to 10. listopadu v 17 hodin a budeme moci opět vychutnat klavír Borise Krajného.

abe

***

400 let Bible kralické

Od dětství znám *Bibli kralickou*, ale kde jsou Kralice nad Oslavou jsem se dozvěděla až v souvislosti s letošními oslavami. Obec - leží v kraji Vysočina, v okrese Třebíč - vzala oslavy za své a pojala je velkolepě. Malá zmínka o výstavě k výročí 400 let vydání bible v Národní knihovně Praha byla i v televizi, nezmiňovala ale, jak se k oslavám chystají v Kralicích a v evangelické církvi. Oslavy byly plánované v Kralicích jako třídní a v církvi jako celoroční.

OSLAVY NA STADIONU TJ KRALICE

Přihlásili jsme se k zájezdu sboru ČCE v Pardubicích, který odjížděl v 6,30 od kostela a byl plně obsazený. Putovali jsme nekonečnými cestami Vysočiny v hustém dešti a dorazili do Kralic před začátkem oslav na místním fotbalovém stadionu FC Kralice. Hrůza nás jímala, když jsme viděli tribunu, lavičky, stánky - vše pod širým nebem. Zahájilo Consonare, což jsou evangelické pozounové sbory a starosta Ing. Emil Draček. Ten oznámil, že meteorologické zprávy z nedalekého letiště v Náměšti nad Oslavou jsou příznivé, v ten moment přestalo pršet a počasí umožnilo nádherné oslavy. Rozsvítily se velkoprošné obrazovky a promluvil synodní senior Joel Ruml, nejvyšší představitel Českobratrské církve evangelické (ČCE). Následovaly koncerty na hlavním podiu. Vystoupil *Maranatha Gospel Choir* a křesťanská skupina *Jiný rytmus*

Organizace oslav byla skvělá, myslím, že do ní byla zapojena značná část obce. Kromě hlavního pódia na stadiónu probíhaly oslavy v základní škole, v sokolovně a v kostele svatého Martina. Návštěvníků však bylo tolik, že se do menších prostor vůbec nemohli vejít. My jsme si vybrali program v kostele sv. Martina. Notujme si žalmy po kralicku s Milošem Rejchrtem, duchovním ČCE a hudebníkem. Kostel byl narvaný k prasknutí a teprve, když si část přítomných posedala po zemi, mohli jsme s nimi zapět žalmy a užít nádherné atmosféry setkání. Podobné to bylo i na avizovaných přednáškových blocích v základní škole a v sokolovně, mnoho zájemců se dovnitř nedostalo.

Využili jsme míst v kostele a vyčkali na celocírkevního kantora Ladislava Moravetze a jeho interaktivní přednášku Kancionály Jednoty bratrské. Zaspívali jsme z nich. Před sokolovnou se prodávalo občerstvení, prase bylo skoro okrájené, tu jsme uviděli, že se porcuje další opékané ohromné prase a tak jsme také poobědvali. Přitom všem jsme potkávali naše známé z evangelických kruhů z celé republiky.

ZCELA ZAPLNENÝ KOSTEL SV. MARTINA

Odpolední oslavy začaly promluvou teologa Pavla Keřkovského a pozdravy spřátelených církví. Promluvil Volker Jung, církevní prezident Hessensko-nassavské církve a.v., generální biskup Slovenské evangelické církve a.v. Miloš Klátík a biskup Jan Waclavek za Slezskou evangelickou církev a.v.

Galaprogram Kralický klenot

Hymnou zahájil pěvec Jakub Pustina. Následovali Petr Bende, Alfréd Strejček, Štěpán Rak, Felix Slováček, Dagmar Patrasová a další. Vystupující představili nejen svůj repertoár, ale podali i autentickou výpověď o významu bible ve svém životě (citace programu slavností).

Hluboký dojem na všechny učinila slova Jana Amose Komenského v podání Alfréda Strejčka a Štěpána Raka o tom, jakou bychom měli mít vládu a všichni beze zbytku jsme po ní zatoužili.

Slavnosti byly třídní, škoda, že jako účastníci zájezdu, jsme je museli v podvečer opustit.

Měli jsme dobrý pocit, že materialismus v naší zemi nezvítězil, že není nejlákavější strávit v obchodním centru volné dny a že není většina národa proti církvím, jak se nám snaží namluvit předvolební kampaně.

Návštěvníků byly tisíce. Děkujeme všem kralickým, zvládli to na výbornou!

Text, foto: Olga Čížinská, Hradec Králové

***

Stavba se symbolikou modlitby

Jde o poutní místo Homol, někdy i Homole, součást obce Borovnice v okrese Rychnov nad Kněžnou, takže jsme opět v Orlických horách. Jedná se o zcela osamocený, holý kopec ve tvaru homole, na jehož vršku byl v 17. století postaven raně barokní kostel a zasvěcen Panně Marii Bolestné a o něco později i dvě postranní kaple a ještě o něco déle i kostnice. Stavbu nechala provést bohatá, velmi zbožná a podnikavá hraběnka Terezie Eleonora Ugarte, vdova po španělském generálovi. Inspirací jí prý byl kostel v Chlumku u Luže. Homolskou stavbu

HOMOL NEBO HOMOLE

pravděpodobně provedla kamenická rodina mistra Hendricha z Litomyšle. Kostel je jednolodní, interiér ve zdobném rokoku. Kolem kostela se rozkládá malý, udržovaný vesnický hřbitov. Hraběnka se ke zdejšímu kraji a svému panství chovala velmi vstřícně, kromě kostela zde nechala vystavit i velkou dřevěnou školu pro děti ze všech místních vesnic, která tady byla první školou vůbec. Do školy prý docházely děti až z deseti vsí. Hraběnka hradila celý provoz školy i včetně učitelů. Sama žila v malém barokním zámečku v Borovnici. Zámeček existoval až do druhé světové války, pak byl znárodněn a využíván tehdejšími MNV, později i JZD, které se o silně chátrající zámeček už vůbec nestaralo. Nakonec v počátku sedmdesátých roků byl zámeček zbořen.

Evropským unikátem je kamenné schodiště, které ke kostelu na Homoli stoupá. Schodiště má sto padesát tři stupňů a šestnáct odpočívadel a počty nejsou jen tak nahodilé. Symbolizují modlení velkého růžence. Počty schodů jsou Zdrávasy a počty odpočívadel Otčenáše. U vstupu je schodiště zdobené plastikami - prý bylo zdobené po celém svém stoupání, ale tuhle výzdobu už, bohužel, nemá. Nezájem bývalého režimu, vandalství, kterému zde asi dost napomáhala určitá odlehlost celého místa, ubíhající čas jako takový a nepříznivé počasí se o to společně přičinily. O to víc překvapí, že je celý komplex viditelně udržovaný a opravovaný.

Homole byla vyhledávaným poutním místem, poutě se konaly na rovince za kostelem a jak jsem si zde přečetla jakousi vyvěšenou informaci - jejich konání je obnovené a to je dobře. Tím, že je průčelí vlastního kostela vedené netypicky severním směrem, vytváří celý stavební komplex dokonalou dominantu ve zdejší líbezná krajina.

Ing Jana Fafejtová - Praha, Foto: Wiki

***

Toto číslo bylo dáno do tiskárny: 27. 9. 2013 ve 3:00

Příští číslo vyjde: 17. 10. 2013

Uzávěrka: 11. 10. 2013

Prezident Dr. Edvard Beneš - druhá strana mince

Je velice snadné, téměř pro kohokoliv, nechat se unést city, zvláště když ho navádí básník Jaroslav Seifert „To plakal šťastím lid“. Bohužel, ani básník ani národ tenkrát nevěděli, co Edvard Beneš provedl v Košicích (Košický vládní program) na své cestě domů z emigrace, kde prakticky věnoval Československo Stalinovi. Kdyby to lid věděl, také by „ronil slzy“, ale z jiného důvodu.

Zrušením Agrární strany, která byla nejsilnější předválečnou stranou, zákazem dalších demokratických stran košickým programem a znárodněním se šmahem připravila cesta k nástupu komunistů. Benešovi nevadilo ani to, že vlastně byl zvolen za prezidenta právě stranou, kterou nechal zrušit.

Je pak těžké nesouhlasit s názorem M. Skřípského o Benešovi - *Nedá se říci, že by tři poválečná léta za prezidentování „osvíceného demokrata“ dr. Edvarda Beneše představovala dobu demokratického uspořádání poměrů v ČSR. Spíše se zdají být jakousi přípravou k úspěchu komunistické strany, před kterou velká část nekomunistických politiků zcela nepochopitelně zavírala oči. Ona relativita poválečné demokracie je nejlépe viditelná již v samotném Programu československé vlády Národní fronty Čechů a Slováků, přijatého 5. dubna 1945 v Košicích, tzv. Košického vládního programu, vládou, kterou nikdo nezvolil.*

Krátká citace z programu též dobře naznačuje, o co v ní šlo - *Vyjadřujíc neskonale vděčnost českého a slovenského národa k Sovětskému svazu, bude vláda pokládat za neochvějnou vůdčí linii československé zahraniční politiky nejtěsnější spojení s vítěznou slovenskou velmocí na východě. Vláda bude od počátku uplatňovat praktickou součinnost se Sovětským svazem, a to ve všech směrech - vojensky, politicky, hospodářsky, kulturně - přičemž si přeje uskutečnit vzájemnou výměnu zástupců!*

O jaké zástupce šlo, není třeba dnes nikomu vysvětlovat a milovaný prezident republiky to vše podepsal. Výmluva, že nic jiného nemohl udělat - byl už v komunistickém obklíčení, nelze ho omluvit z důvodu, že pro návrat domů nemusel volit cestu přes Moskvu. (Mnozí ho varovali). Mohl se vrátit do vlasti přímo z Londýna.

Vinit však Beneše pouze ze zrady národa komunistům nestačí. Zrady ho provázely téměř po celou dobu prezidentování. Ač mnozí o něm píšou jako o moudrém prezidentovi, je pak na místě otázka, jak mohl provést na národě dokonce dvě grandiózní zrady - Mnichov a komunistický puč.

Ač historii lze obměnit tím, že se pravda zamlčí nebo změní v lež, pravda je však jako šidlo v pytli; jednou se dostane ven.

Díky dnešní demokracii v Česku, dějepisci se nebojí vyjádřit pravdivé podstaty svých bádání, ať se to někomu líbí či nikoliv. Jeden z těchto dokumentů se dostal na denní světlo od Jana Cholínského pod názvem „Mnichovská zrada nebo pražský krach“? (Nečasova mise v roce 1938).

V dokumentu se píše - *Dvacáté století v českých dějinách je možné nazvat nejen stoletím osmiček, ale také stoletím manipulace veřejného mínění, vytváření propagandistických legend a zakořenění mylných myšlenkových stereotypů. Jedním z nich je sklon svalovat*

vlastní chyby na účet jiných, který se zrodil při zániku tzv. první republiky, když její prezident prohlásil „Západ nás zradil !

Kdo však vlastně zradil, popisuje dokument jednání Nečase ve Francii.

Dne 15. září 1938 přiletěl do Paříže zvláštní vyslanec československého prezidenta Edvarda Beneše s tajným posláním. Jeho úkolem bylo kontaktovat předsedu francouzské socialistické strany Léona Bluma a předat jeho prostřednictvím poselství francouzské vládě. Obsahem tohoto poselství byla žádost prezidenta Beneše, aby Francie a Velká Británie jako tajní zprostředkovatelé nabídli Adolfu Hitlerovi a jeho nacistickému Německu československé pohraniční území o rozloze 4-6 tisíc kilometrů čtverečních, přibližně s jedním a půl až dvěma miliony československých Němců. Oním zvláštním poslem byl Jaromír Nečas, československý ministr sociální péče, který, přes osobní nesouhlas s obsahem poselství, jako Benešovi oddaný politik a loajální ministr, svůj úkol splnil.

Překvapený Blum o věci neprodleně informoval předsedu francouzské vlády Édouarda Daladiera. Po následných jednáních zástupců Francie a Velké Británie a britského předsedy vlády Neville Chamberlaina s Hitlerem byla československá vláda mezi 19. a 29. zářím opakovaně Francií a Velkou Británií vyzývána k odstoupení pohraničního území ve prospěch Německa. Po přijetí poslední z těchto výzev, známé jako Mnichovská dohoda, Československá republika 1. 10. 1938 po dvaceti letech své existence fakticky zanikla.

Dr. Beneš oddaný své pomyslné demokracii a svým citům, jak vyplývá z nových zjištění, nikomu nevěřil. Vypráví o tom kniha V. Moravce „Špión, jemuž nevěřili“ vydaná v Torontě J. Škvoreckým. Generál Moravec byl v denním styku s prezidentem a dobře ho informoval o situaci na německé straně. O skutečnosti, že Československo bylo lépe vyzbrojené než Německo se vědělo dobře, a v počtu divizí v roce 1938 Německo mělo jen o 4 divize více.

Z tohoto důvodu národ se svými generály byl připraven bránit republiku. Beneš však nechtěl žádnou lidskou obět, raději dal celé Československo za obět, jak se ukázalo později.

Na rozhodující schůzi s generalitou ČSR Dr. Beneš jako pominutý přednášel svůj názor, že „Nepožene národ na jatka!“ Mnozí z generálů jako Syrový a Indra nad jeho rozhodnutím plakali. Věděli, že *Československo bylo připraveno se bránit, protože čekalo útok Hitlera. (Němečtí generálové v čele s Ludwigem Beckem byli podle některých zdrojů připraveni v případě napadení Československa a vypuknutí války s Anglií a Francií zatknout Adolfa Hitlera - z encyklopedie).*

Při čtení těchto historických informací o vydání nejlépe obrněné a střežené hranice na světě a části Československa Hitlerovi Benešem bez jediného výstřelu člověku až zamrazí v zádech. Kdyby se Československá armáda postavila na obranu, mohla pravděpodobně zabránit II. světové válce, smrti 50 milionů lidí, holocaustu a utrpení stovek milionů lidí ve světě. Vše viselo na jednom zbabělci a mylném sobeckém citu. Nevadilo Benešovi - právníkovi, že provádí protiústavní čin?

Podle § 64 Ústavy Československé republiky z roku 1920 mohl uzavřít mezinárodní smlouvu měnící státní území prezident Československé republiky pouze se souhlasem Národního shromáždění. Mnichovská dohoda byla přijata pouze vládou Československé republiky a prezidentem, nikoliv tedy Národním shromážděním, jak bylo podle ústavy nutné.

Zde vstupuje do obrazu velká otázka, na kterou jsem zatím nikde nenašel odpověď: Proč jménem suverénního Československého státu nejednal s Hitlerem prezident republiky a další ministři, nýbrž vyjednávali zástupci Francie a Anglie? Byl k tomu vůbec nějaký jiný důvod než to, že dr. Beneš předpokládal neúspěch, tak chtěl mít někoho, na koho se pak dala svalit vina. Byl vždy velice opatrný, aby jeho nikdo nevinil. To se ukázalo též po nepopulárním atentátu na R. Heydricha, když provedenou akci sváděl na generála F. Moravce. Mohl však nějaký generál vydat takový rozkaz bez souhlasu Beneše? Nikoliv.

Po Mnichovské dohodě Benešovi zřejmě došlo, čeho se dopustil, tak 5. října abdikoval. Před tím však stačil pronést k národu projev, kde se nestyděl říct, že konečně v Čechách budou jen Češi.

Zde je vhodné připomenout názor Beneše na pohraniční oblast ČSR, když - *Prostřednictvím Nečasovy mise 14. a 17. 9. 1938 v již zmíněných soukromých rozhovorech sděloval vyslancům Velké Británie a Francie, že již na mírové konferenci v roce 1919 byl pro, aby část pohraničí připadla Německu.* Po svém odstoupení pověřil všechny záležitosti ČSR na hřebík, jako kdyby se nic nestalo a usadil se na pohodlném místě jako profesor sociologie na Chicagské universitě. Do Anglie Beneš přijel až koncem července 1939, kde se prohlásil prezidentem ČSR, bez opětného zvolení, což z právního hlediska je velice zajímavý postup. Většinou takové věci dělají diktátoři.

Kdyby byl statečný, zůstal by prezidentem až do německé okupace celé země. Tu práci však nechal dr. E. Háchovi, kterého pak nechal popravít. To naznačuje jeho nejznámější charakterový rys - „mstitel“! Mstil se nejen na Němcích a Maďarech, ale i na svém lidu. Naháněl tím vodu na mlýn komunistům, kteří ho v tom nesmírně podporovali.

Vyčísřit negativní činy prezidenta dr. Edvarda Beneše by bylo asi velice těžké, a zrovna tak jeho kladnou práci. Bohužel milovaný a moudrý prezident Dr. Edvard Beneš, jak ho mnozí prezentují, také nedával přednost rozumu a radám druhých, tím lze říct, že zavinil pro Československo dvě historické tragédie. Tím jeho kladný přínos republiky je silně převážen špatnými činy, kterých se dopustil.

Na závěr jen tolik, že ačkoliv současný svět se chlubí znalostmi a inteligencí, pravda ho však zajímá velice málo. Raději se oddává svým citům a ideám bez ověření skutečností, které v historii lidstva nadělaly nejvíce zla.

Vilém A. Kun, Winnipeg

***

Poznámka redakce: Vážený pane Kuhne, původně jsem chtěl udělat delší rozbor vašeho článku, ale jelikož na něj odpovídá Josef Čermák autor původního článku, na který dnes reagujete pouze několik faktických připomínek. 1/ Velice často citujete historické prameny, ale neuvádíte zdroje, kromě V. Moravce a Jana Cholínského, jenž vychází z práce historika Josefa Kalvody, který byl znám svým neobjektivním protibenešovským postojem. Pokud citujete encyklopedii, je nutné uvést kterou. Tak jako nelze jen napsat internet. 2/ Dr. Beneš nenechal popravít Emila Háchu, ale Emil Hácha zemřel ve vězeňské nemocnici na Pankráci 27. června 1945. 3/ Historie nezná *kdyby* a nelze tedy spekulovat o tom, co by se stalo *kdyby* se v roce 1938 bojovalo.. 4/ Josef Čermák uvedl tento článek právě jako protiváhu k útokům zleva i zprava proti druhému československému prezidentovi, které se v poslední době objevují a zároveň tím chtěl uctít jeho památku při příležitosti 65. výročí jeho smrti. Pohřeb E. Beneše byl na dlouhou dobu poslední demonstrací odporu vůči komunismu.

Aleš Březina

***

Generální konzulát České republiky
v Torontu

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

03.09.2013 / 19:40

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR se na generálním konzulátu v Torontu budou konat ve čtvrtek 24. října 2013 a v pátek 25. října 2013, vždy od 14 do 21 hodin.

Dne 28. srpna 2013 prezident republiky svým rozhodnutím uveřejněným ve Sbírce zákonů pod č. 265/2013 rozpustil podle článku 35 odst. 2 a článku 62 písm. c) Ústavy České republiky a v souladu s usnesením Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR č. 1767 ze dne 20. srpna 2013 Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR.

Zároveň prezident republiky svým rozhodnutím uveřejněným ve Sbírce zákonů pod č. 266/2013 vyhlásil podle čl. 63 odst. 1 písm. f) Ústavy České republiky a podle § 1 odst. 3 a § 55 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky, volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a stanovil jejich konání na pátek 25. října 2013 a sobotu 26. října 2013. Součástí volební komise určila losem, že voliči v zahraničí volí kandidáty ze Středočeského kraje.

Hlasování bude probíhat i ve zvláštních stálých volebních okrscích vytvořených při zastupitelských úřadech ČR v zahraničí. Na GK Toronto se budou volby konat ve čtvrtek 24. října 2013 a v pátek 25. října 2013, v obou případech od 14 do 21 hodin.

Zvláštní seznam voličů vedený Generálním konzulátem České republiky v Torontu je stále považován, proto není nutné, aby se voliči, kteří jsou již zapsáni, zapisovali znovu. Mohou se rovnou dostavit s platným občanským průkazem nebo cestovním pasem ke hlasování.

Voliči s bydlištěm mimo území ČR v konzulačním obvodu GK v Torontu mohou požádat o zápis do zvláštního seznamu voličů vedeného naším úřadem, a to buď osobně v úředních hodinách nebo písemnou formou. K žádosti je nutné přiložit kopii cestovního pasu nebo občanského průkazu nebo jiného průkazu ČR doloženého ověřením o státním občanství ČR a doklad o bydlišti v Kanadě (fidejuský průkaz, karta zdravotního pojištění nebo jiný průkaz s adresou). Voliče je možné zaplat nejpozději do neděle 15. září 2013.

Voliči, kteří nemají bydliště v územním obvodu GK Toronto nebo nechtějí být zapsáni na zvláštní seznam voličů vedený tímto úřadem a hodlají ve volbách hlasovat na našem úřadě, mohou hlasovat na základě **voličského průkazu**, který si sami zajistí na příslušném obecním úřadě podle místa svého trvalého bydliště na území ČR, v jehož stálém seznamu voličů jsou vedeni.

Volič může požádat o vydání voličského průkazu a obecního úřadu, kde je zapsán ve stálém seznamu voličů, tj. v místě svého trvalého pobytu, a to neobtěžně do okamžika uzavření zvláštního seznamu, tj. 23. října 2013 do 16.00 hodin, nebo podáním doručeným nejpozději 7 dnů předě dnem voleb, tj. do 18. října 2013. Toto podání musí být v listinné podobě opatřené úředně ověřeným podpisem voliče nebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem voliče nebo v elektronické podobě zaslání prostřednictvím datové schránky. Obecní úřad předá voličský průkaz nejdlíže 15 dnů předě dnem voleb, tj. 10. října 2013, osobně voliči nebo osobě, která se prokáže písemnou mocí s ověřeným podpisem voliče žádajícího o vydání voličského průkazu, anebo jej voliči zašle a to i do zahraničí. **Voličský průkaz lze zaslát na základě žádosti voliče i na adresu zastupitelského úřadu, kde se volič rozhodl hlasovat.**

Voličský průkaz vydává jak obecní úřad, tak i zastupitelský úřad, záleží jen na tom, a jakého úřadu je volič zapsán v seznamu voličů. S voličským průkazem lze při volbách do Poslanecké sněmovny hlasovat v jakémkoliv volebním okrsku na území České republiky nebo jakémkoliv zvláštním volebním okrsku v zahraničí.

Voliči, kteří jsou zapsáni ve zvláštním seznamu voličů vedeném Generálním konzulátem v Torontu a kteří si přejí zaplat se do jiného seznamu voličů, např. po návratu do ČR v místě svého trvalého bydliště, mohou požádat o **vyřknutí**, a to buď osobně v úředních hodinách našeho úřadu nebo písemnou formou. O vyřknutí Vám vystavíme potvrzení.

Podrobné informace o volbách do Poslanecké sněmovny ČR lze získat na stránkách [Ministerstva zahraničních věcí ČR](#) nebo na stránkách [Ministerstva vnitra ČR](#).

Dr. Edvard Beneš: Jak ho viděli jiní

V čísle datovaném 15. srpna 2013 Satellite uveřejnil můj článek o dr. Edwardu Benešovi. Dnes bych chtěl dodat jednu omluvu a jednu reakci na odezvu na můj článek.

Omluva: v článku jsem reagoval na Benešovu poznámku, že "ani dva Sokolové nebyli k dispozici pro Václavské náměstí, kdyby tam měla být uspořádána demokratická protidemonstrace". Odpověděl jsem konstatováním, že se mýlil a poukázal na to, že "z pěti studentů, kteří se zúčastnili pochodu na Hrad a později se usadili v Torontu, byli nejméně tři: Dagmar Štaflová, Jan Janků a Josef Čermák a možná čtyři - Vráta Štafl, členy Sokola." Před několika dny jsem se dozvěděl, že pochodu na Hrad se zúčastnil i další Čecho-Kanaďan (měl s režimem střetnutí několik a podle toho jak výborně vypadá, musel asi také sokolovat), Jiří Mičan. Omlouvám se za opominutí, ale hlavně za to, že jsem o tom nevěděl.

Reakce: článek byl přijat kladně, vancouverští Vladimír Cícha článek považoval za "jeden z nejobektivnějších názorů na tohoto významného československého státníka, stejně tak nemálo rozpolcené osobnosti a charakteru." Děkuji pane Cícho, a současně blahopřeji k počtům, jíž se vám dostalo v literární soutěži *Polabského knižního veletrhu 2013* na téma *100 let Bohumila Hrabala*. V kategorii nad 18. let byla totiž v poezii první cena udělena Vaší básni: *Pábitel neumírá*. A to je pozoruhodný úspěch.

Ale samozřejmě byly na můj článek o dr. Benešovi i hlasy záporné. Jeden z nich je uveřejněn v tomto čísle Satellitu. Jeho autorem je pan Kuhn. Pan Kuhn se na mě pro moje hodnocení dr. Beneše zle rozčertil. A to je samozřejmě jeho právo. Bude mi ale muset prominout, že s ním diskutovat nebudu. Jeho názor je jeho záležitostí, do které mi nic není a naprosto ho nechci o ničem přesvědčovat. Polemizovat s ideologickou nenávistí sahající za hrob je po mém soudu - zvláště v mém věku - skoro nemravným mrháním času. Poněvadž jsem ale člověk přející, budiž mu přáno, že se tak bojovně vyřádl na mé politické zaostalosti.

Josef Čermák

***

Mohu tvrdit se ctí, kdekoliv je knihkupectví

Jan Werich v knižce *Italské prázdniny* napsal, že cestovatel se světem projíždá a zapamatuje si města italská podle lahůdek, co tam ochutnal. Troufám si rozšířit moudrost klasika přidavkem, že poutník se světem pročítá a kam zavítá hledá koutek s knihami místního apetitu.

Pár kroků od římského Pompejova divadla, tedy trosky divadla nacházejících se osm metrů pod nánosem dvou tisíciletí, je knihkupectví zvané *Feltrinelli*, skutečný palác rozmanité masové kultury hudební, pro diváky filmy a pro čtenáře dvě patra polic s knihami. Italská publikační aktivita je mohutná a prostory a přehledné uspořádané police *Feltrinelli* obsahují prý půl miliónu knižních titulů.

Protože neznáme žádného současného italského literáta - velikána, nepřekvapilo mne, že na pultu bestselleru jsou veskrze překlady z američtiny a nestydím se americkou angličtinu oddělit od britské, když diferenciaci mezi angličtinami roste. Chodíme do *Feltrinelli* už 14 let, od naší první návštěvy Říma, na oslavu naší stříbrné svatby v roce 1999, a koutek s anglickými knihami tam roste - což je zajisté popularitou angličtiny v Evropě a taky predominancí tištění knih v angličtině. V angličtině rok co rok je vydáváno čtvrt miliónu titulů; já to nepočítal, ale četli jsme to v novoroční deklaraci anglických vydavatelů knih.

Protože máme dost času na courání mezi policemi, při každém návratu z Říma do Kanady, máme spor na letišti kvůli váze zavazadel, protože knihy jsou těžké a vezeme domů tučnou svazků.

Slavnou televizní reklamu *Don't leave home without VISA card*, Neodcházej z domu bez kreditní karty VISA, jsem vylepšil Nechoď nikam bez knihy v kapse a v Římě to praktikujeme jako doma. Tento rok Eva objevila *Dějiny antické pitné vody*, a chodíme kolem antických akvaduktu a fontán a obdivujeme fakt, že staří Římané spotřebovávali 400 litrů pitné vody denně na občana miliónového Říma před dvěma tisíci lety. Po pádu římské říše barbaři v první řadě dokázali rozbít akvadukty dodávající pitnou vodu z pohoří poblíž jezera Albana a tím rozrušili římskou civilizaci a za pár let klesla populace Říma z miliónů na 30.000 nuzáků, kteří se stáhli z vysušených sedmi pahorků do blízkosti Tiberu a do záplavové nivy.

Trvalo 1500 let usilovně práce v renesanci a později, že až v roce 1952 dosáhla dodávka pitné vody pro Římany 400 litrů na občana, což stáří Římané dokázali na počátku křesťanského letopočtu. V Římě je dnes 50 zdobených a mohutných fontán a přes tisíc malých napáječků rozmístěných na každém rohu.

S pitnou vodou v antickém Římě souvisela odpadová voda, kanalizace a nesčetné lokality veřejných záchodů. Toto dodnes moderní Řím nevyřešil. Nedostatek veřejných záchodů k ukojení hygienických potřeb dvou miliónů turistů, které měsíčně navštíví věčně město je dodnes problémem první velikosti. Naštěstí osmapadesát MacDonaldů strategicky rozmístěných v Římě zaručuje turistovi vždy čistý záchod vybavený umyvadlem, mýdlem a ručníkem a toaletním papírem a záchod s prkýnkem. Neznalý neuvěří, že z důvodů mi neznámého je většina záchodů v restauracích bez prkýnka, což ženám zajisté vadí víc než mužům.

Dost o vodě. Eva knihu objevila ve *Feltrinelli*. Knihkupectví má pobočku v nákupním paláci Alberto Sordi, ale připadá nám menší, zatímco hlavní palác je na spojnici mezi Piazza di Torre Argentina, Pompejova divadla a pěší cestou k Pantheonu, kudy chodíme skoro denně.

Kousíček od Pantheonu je piazza Navona, jakési centrum bavičů, a pár kroků dál je *Květinové náměstí* a tržiště nesčetných konzumních pokušení a lahůdek; a uprostřed je pomník upálení Giordana Bruna roku 1600 na tomto místě a na podstavci je žulová deska na počest Jana Husa.

Mimochodem nové vydání dějepisu má šest svazků a pochybuji, že se Eva odhodlá to koupit a dopravit letecky do Kanady. Ale naše návštěva Říma ještě není u konce a Eva spíše vyhodí z kufru boty, než by zapomněla zabalit knihu.

Holt, jak jsem už napsal, čtenáři se světem pročítají a vezou si knihy ze své pouti domů; tentokrát jsme taky museli přikoupit kufr, abychom ten čtenářský poklad dovezli do Sudbury a máme čtení na zimu.

Rost'a Firla, Řím-Sudbury

***

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

**TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!**

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Barry Wilson

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggallery.net

e-mail: gabankova@paintinggallery.net

Ralská gubernie

Sovětský svaz 60 km od Prahy, tajemná nepřátelská zóna uprostřed Čech, okupační vojenská základna o rozloze 250 km². Tohle všechno si pod pojmem Ralsko můžeme představit. Ale tohle všechno je již také 22 let

historií. Inu, bejvávalo. Pro dnešní střední generaci znamená Ralsko především ráj cyklistů a kouzelnou krajinu mezi třemi důvěrně známými dominantami středních a severních Čech: Ještědem, Ralskem a

Bezdězem. Tyto pomyslné vrcholy trojúhelníka jsou tu spolehlivými strážci vašich kroků, vašeho šlapání do pedálů. Vynořují se v terénu sice očekávaně, ale překvapují svojí blízkostí a udivují svojí majestátností. Jsou to přírodní majáky s lidskou rukou dotvořenou korunou, které vám za dostatečné viditelnosti nedají příležitost nadlouho zabloudit.

Pouze Ještěd se známou siluetou Hubáčkova vysílače si během 23 let sovětské okupace zachoval českou „posádku“. Zbylé dva majáky se známým středověkým hradem na vrcholu Velkého Bezdězu a hrdou zříceninou jednoho z našich nejstarších hradů - Ralska - obsadili sovětskí dobyvatelé. Měli odtud výhled daleko do české kotliny a znamenitý přehled o „své“ ralské gubernii.

Pro ty, pro které tato novodobá historie k Ralsku neodmyslitelně patří, pro ty, kteří zažili Ralsko prvních let po revoluci, musí být jeho současný stav zklamáním. Jistě tu nejde o nostalgii po časech vazalských, nýbrž po zářezích a stopách, které tu Střední skupina vojsk „dočasně“ umístěná na československém území zanechala. Přiznejme si, že právě tyto „nehezké pomníčky“ v nás vyvolávaly jistou satisfakci, pocit spravedlivého trumfu nad neporazitelnou Rudou armádou, nad bolševickou supervelmocí, která tyto své pozice byla nucena beze slávy vyklidit. A devadesátá léta byla na tyto „pomníčky“ v Ralsku velmi bohatá. V opuštěných objektech jste ještě dokázali odhadnout, čemu sloužily, nechyběly nápisy v azbuce, nástěnné malby s bojovou a budovatelskou tematikou, i lidsky srozumitelné vzkazy prostých vojáků na zdech, mezi kterými ubíjeli svůj dlouhý čas. Nemohli tušit, kdo jejich záznamy bude za pár let číst, nemohli tušit, že zrovna vám prozradí, odkud pochází, kolik jim ještě zbývá do civilu, případně, že jejich srdce patří jakési Nataše tisíce kilometrů daleko na východě.

Bratrská okupační armáda vojenský výcvikový prostor Ralsko a Mladá-Milovice využívala nejen jako obrovské cvičiště a střelnici, jak tomu bylo za Němců a za naší

lidové armády, ale ona tento prostor přímo kolonizovala. Obýdlela ho svými vojáky a rodinnými příslušníky důstojníků. Postavila celá panelová sídliště pro tisíce obyvatel, vlastní obchody a školy. V současnosti je jen část této civilní výstavby využívána. Řada paneláků se stovkami bytů chátrá dál. A osud vojenských objektů je dávno zpečetěn. Již počátkem 90 let bylo všechno, co se dalo snadno ukrást - okna, dveře, sanitární zařízení, okapy - rozkradeno. Naše armáda si převzatý majetek nedokázala ubránit. O další zkázu se tedy postaraly děšť a mráz. Na druhou stranu však vojáci kousek po kousku zbavili území ohromného množství nebezpečné munice. Ne ale beze zbytku. Dopadovou plochu letecké střelnice nebylo možné asanovat, a tak je zde vyhlášena stoletá stavební uzávěra.

EXPERIENCE EDENVALE AERODROME
A beautiful place to fly and dine

- Bistro 26 Restaurant
- Hangar Rentals
- Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale
- Self Serve Fuel Station
- Runway Lights
- Automatic Weather Observation Station (AWOS)

BISTRO 26
 EDENVALE Aerodrome

5195 Hwy 26 East | Stayner, ON | L0M 1S0 | Tel: (705) 428.3112
 www.edenflight.com | www.bistro26.ca | info@edenflight.com

For reservations please call (705) 428.4703 or email us at info@bistro26.ca

Správcem území Ralska jsou nyní Vojenské lesy a statky, divize Mimoň. Ty plánují prostřednictvím najaté firmy výše zmíněné objekty definitivně odstranit. Je politováníhodné, že žádná z oněch „památek“ nebyla cíleně zachována coby připomínka doby, kdy cca jednu hodinu jízdy od Václavského náměstí byla dislokována ohromná cizí vojenská síla s vlastním letištěm, velitelско-technickým centrem pro případ jaderné války, jakož i se skladem pro nukleární municí. Strategická síla, která dohlížela na to, aby politické loutky na pražském Hradě dělaly tu správnou vnitřní i zahraniční socialistickou politiku.

Minulost je Vojenským lesům a statkům zjevně lhostejná. Že by navazovaly na destruktivní armádní tradici vůči historickým a uměleckým památkám? Pokud jde o současnost, snaží se vojenská správa oblasti přesvědčit návštěvníky o svém kladném vztahu ke zdejší pestré a bohaté přírodě. V osadě Hradčany, poblíž stejnojmenného rozsáhlého válečného letiště, provozuje informační středisko. Zájemce se zde dozví o několika oborách s tisíci kusy lovné zvěře, ba dokonce, a to je skutečná rarita, o polodivokém chovu zubra evropského. Tento příbuzný amerického bizona dosahuje hmotnosti bratru až 1200 kg. Doporučení pro turisty zní, nepřibližovat se k němu na méně než 100 m. Ale, řekněte, není už to sám o sobě pokrok? Sovětský voják ve zbrani byl daleko nebezpečnější. Nejen pro zabloudivšího houbaře, ale přímo pro těch 15 miliónů obyvatel, kteří byli v tehdejší Československu doma.

Miroslav Petr - Ralsko: srpen/září 2013

***

Zápisky od Pacifiku (Pro číslo 15 roku 2013)

Léto bylo tady ve Vancouveru pěkné, slunečné. Krytá hala, kde hrajeme mimo léto tenis, byla po celou dobu pěkného počasí otevřená. Když ale právě začalo typické období deštivých dnů, je na dva týdny uzavřena, aby se vykonala údržba. Tedy dokonalý Kocourkov.

***

Zůstaňme u bílého sportu. Po několika méně významných tenisových turnajích od Wimbledonu, ale dostatečných k tomu, aby si hráči zlepšili nebo pohoršili své postavení na hodnocení ATP, začal poslední Grand Slam turnaj roku, US Open.

A jak se na přenos občas dívám, hodnotím několik těch největších borců Federera, Djokoviče, Nadala a jiné, ale přesto si všímám i ostatních, kteří věru stojí za sledování. Např. F. Lopez, jeden z několika Španělů, kteří zaujímají přední místa profesionálního žebříčku, zatímco bývalou slávu USA zachraňuje dnes jen J. Izner, sleduji přenosy i z jiného hlediska. Třeba jak elegantní jsou údery F. Lopeze a některých jiných, kteří ani nejsou v první pěti! Velmi zajímavá je například podívaná na Francouze Lodru, žádný mladík to není, ale pohybuje se po kurtě jako osmnáctiletý a jeho hra je velmi zajímavá ke sledování. Fenomén R. Nadal je samozřejmě borec, ale pohled na něj vzbuzuje více obdiv nad jeho pohyblivostí a schopností vrátit i ty neuvěřitelně těžké míče soupeřem na jeho stranu kurtu vyslané! Ale technicky žádná grandiosní podívaná, dle mého názoru.

***

Dozvídám se o akci naplánované na přicházející srpnovou neděli, k níž dojde údajně v padesáti městech

amerického kontinentu a v takové šaškárně samozřejmě Vancouver nemůže chybět, tedy v neděli 25. 8 letošního roku, vyšli do ulic muži do půli těla nazí, někteří v podprsenkách spolu se ženami bez podprsenek, blůziček a jíchách svršků. Akce konaná na podporu rovnoprávnosti žen a mužů, jak sděleno! Mám pocit, že hlavy těchto pochoduujících jsou ovanuty *perutí imbecility* (termín B. Hrabala).

Takže, pokud dojde k naplnění představ a přání takto pochoduujících, v nedaleké budoucnosti dámy budou vycházet do ulic takto nalehko. Jaké stanovisko asi zaujme oděvní průmysl, jehož jisté výrobky stanou se zbytečnými.

***

Mám celkem dost dobrý důvod k tomu, abych se pokusil o vydání sbírky svých básní (OPUS X) a neveliké knížky prózy (Fata morgana) jinak, než vlastním nákladem ve Vancouveru.

A tak jsem, pomocí internetu, poslal kratičké emaily na několik českých nakladatelství zatím jen s dotazem, zda bych mohl redakci navštívit a o případném vydání pohovořit ... a zda bych mohl k posouzení poslat prózu i poezii dostupnou, jak je dnes běžné, v počítačové podobě (pdf).

Hádanka, jak to dopadlo v zemi notoricky slušného a solidního Karla Čapka? Ze sedmi nakladatelství, kterým jsem poslal jen dotaz, nikoli ukázkou svých výrobků, bylo jich asi sedm, ozvala se dosud dvě s omluvou, že vydání nepřipadá v úvahu vzhledem k tísnivé finanční situaci a poklesu čtenářstva. Od ostatních ani slovo.

Napadá mě, proč se tohle děje dnes, kdy není třeba sednout a jakkoli stručně pisateli odepsat, koupit známku, dopis poslat? Dneska k odpovědi stačí čas řádově několika vteřin, naklapání na klávesnici počítače.

A přece ...jaký to neuvěřitelný pokles společenské komunikace...!

***

Nevím, zda se s klidným srdcem budu schopen, až k tomu nastane čas, zbavit dlouhatánské řady *Světových literatur*, ročníků 1958 - 1966 a pak ještě pár čísel ročníků 1974 a 1975. To vše poslali mi do Kanady naši během několika málo prvních let pobytu tady. A náš slavný socialistický režim ani mi neumožnil, abych byl na pohřbu svých rodičů a bratra, leda za cenu pokoření a t.zv. *Uspořádání si vztahů s ČSSR*, jinak bych svou návštěvu republiky zahájil ve vězení, k němuž jsem byl za odchod v roce 1968 odsouzen.

V poslední době beru do ruky některé z těch početných svazků (*Světové literatury*) a žasnu, jak tehdy, navzdory dohledu příslušného oddělení ÚV KSČ a úlitbě redakce v podobě publikací sovětských autorů, jaké úžasné věci dostaly se odběratelům šestkrát do roka. A tu si s lítostí vzpomínám a představuji, jak maminka připravovala k odeslání do Kanady to ohromné množství knih a možná, že nejsem daleko od pravdy s konstatováním, že není mnoho krajanů emigrantů, možná žádný, kteří by ve svých knihovnách svazky *Světové literatury* měli ...

Proč to ale píšete? Z opožděného, ale i tak trvajícího obdivu k těm v tehdejší redakci, kteří *Světovou literaturu*, v počtu šesti silných svazků rok co rok, vydávali ...

A jak dlouho to potrvá, než i tyto svazky Světové literatury padnou za obět další redukci knihoven, díky mému pokročilejšímu věku.

***

Proč se občan, jak jen je mu to možno, uchyluje do míst vzdálených civilizaci a o takovém počínu nejednou radostně informuje třeba své přátele.

Znamená to tedy, že tzv. civilizace je dnes pro člověka něčím, z čehož je dobré uniknout? Poněkud smutné poznání! Ale ano, je to tak! A mnohem víc, než kdy jindy. Kdo má tu možnost uniknout hluku a všem dokonale známým doprovodům moderního života ve městě, chápe se jí tak často, jak jen může.

Samozřejmě, že třeba chatařství je v ČR už odedávna oblíbené a čile pěstované. A štěstí jen, že občanům je stále možno na takovéto své chaty a nebo chalupy odjíždět za klidem a pohodou. (Pokud si tedy vypnou svůj mobil, který dbá na to, aby souvislost s povinností a zábavou nebyla přerušena!) Veliký, menší a nebo snad vůbec žádný důvod k radosti, konstatování?

***

Může být docela zajímavým v budoucnosti sledovat, kolik význačných osobností dostane se díky snížené opatrnosti stejně jako vyspělé komunikační technice do malých i velikých nepříjemností! A co všechno se jeden dozví o neuvěřitelné nerovnováze, která, jak se zdá, zvětšuje se mocně s přibývajícím časem, mezi odměnou za práci a úsilím nezbytným k jejímu vykonání! Figury, které se kdysi mohly při takovém hodnocení objevit, je dnes třeba násobit ohromným koeficientem. Co dříve bylo deset tisíc, tedy té či oné měny, dnes je hladce milion, ba někdy i miliarda - samozřejmě jde o hodnocení stejné věci, stejné činnosti. K takovému umocnění nestačí jakékoli procento jakkoli oficiální inflace.

Ale to jsem samozřejmě nenapsal nic nového!

Vladimír Cícha - Vancouver

***

Sladký dar ze Vsetína pro prince Williama a vévodkyni Kate

Vsetínská střední odborná škola Josefa Sousedíka je považována za velmi prestižní evropskou školu. Do povědomí se po řadu let zapisuje mistrovskou a velmi vzácnou uměleckou výtvarnou tvorbou. Obor cukrářství získal za několik let řadu evropských i světových ocenění. Mistrovské výrobky vsetínských studentek jsou dobře známé po celém světě. Marie

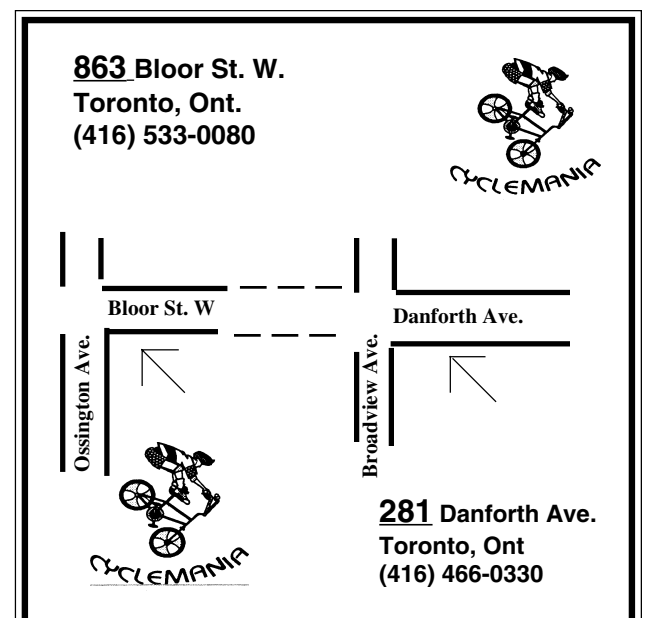

Kolínková společně s učitelkou odborné výchovy Jar. Londovou po zlaté medaili z Lucemburska přidaly další zlatou medaili z německého Erfurtu, kde proběhla *Světová cukrářská olympiáda*. Obě vytvořily perníková srdce pro novomanželský pár, které vyvolalo takový mimořádný zájem, že vsetínská odborná škola musela zhotovit několik dalších kusů menších srdíček nejen pro britské velvyslanectví, ale i pro další zájemce. Přišlo pochopitelně poděkování což nejvíce potěšilo autorky. Skutečností je, že cukrářské výrobky jsou ve světě brány za umělecký tvůrčí styl, který zviditelňuje nejen dílo, ale i úspěšné vztahy kantora se studenty. Tento vztah trvá i nadále. Marie Kolínková po vyučení oboru cukrář pokračuje v nástavbovém studiu s maturitou úsek podnikání s cílem mít svou vlastní cukrárnu.

Narození syna George Alexandra Louise mladému anglickému páru se stalo signálem vyrobit valašské sladké cukrářské překvapení u příležitosti jeho křtin. Dlouho se promýšlelo jaké ingredience a tvar budou mít cukrářské dary ze Střední odborné školy Josefa Sousedíka ze Vsetína. Několikrát se zkoušela nová verze těsta a ozdob. To proto, že každý cukrářský výrobek je originál. V úterý 17. září 2013 hlásí obě ženy hotovo. Učitelka cukrářství paní Jar. Londová a absolventka školy Marie Kolínková předkládají sladký dar, který bude odeslán do Anglie. Originální je nejen speciální těstová hmota včetně krajkové mřížkované polevy, která dala nejvíce zabrat včetně ozdobného sdělení. Podle britských odborníků lze očekávat, že vsetínské překvapení opět v Anglii zaujme.

Text, foto: Allén Mirko Fojtů - Vsetín

***

Gambrinus liga

Sparta v čele, Slavia se potápí

Plzeň, která se senzačně probíjela do Ligy mistrů, dvakrát zaváhala a dvakrát remizovala, nejprve v Liberci 1:1, pak doma s Duklou 0:0, což stačilo Spartě, která dvakrát stoprocentně bodovala (ve Znojmě 2:0 a doma se Slováckem 4:1), aby získala čtyřbodový náskok. Třetí jsou Teplice, které uštedřily další výprask venku, tentokrát v Příbrami 4:0. Následují Liberec, který však překvapivě prohrál v Ostravě 0:3 a Mladá Boleslav. Od devátého do patnáctého místa je tabulka vyrovnaná. Bohemians sice vyhráli v Ostravě 3:1, ale v zápětí prohráli doma s Olomoucí 0:2. Slavia po debaklu s Teplicemi 0:7, utrpěla další potupnou prohru doma 0:4 s Mladou Boleslaví. V 9. kole hrála sice dobře v Jablonci, ale inkasovala ve 4. minutě prodloužení na 1:2 a po příjezdu do Prahy napadli její frustrovaní fanoušci autobus s hráči. Tabulku uzavírá Znojmo, které platí jednak nováčkovskou daň, jednak hraje domácí zápasy v *exilu* v Brně.

Tabulka Gambrinus ligy

1. Sparta	9	8	1	0	25:6	25
2. Plzeň	9	6	3	0	21:6	21
3. Teplice	9	6	2	1	25:9	20
4. Liberec	9	6	1	2	10:10	19
5. Boleslav	9	5	3	1	19:7	18
6. Jablonec	9	4	2	3	16:14	14
7. Dukla	9	3	4	2	12:7	13
8. Olomouc	9	3	2	4	16:19	11
9. Bohemians	9	3	1	5	10:17	10
10. Ostrava	9	3	1	5	10:22	10
11. Slovácko	9	2	2	5	11:17	8
12. Příbram	9	2	2	5	10:19	8
13. Brno	9	2	1	6	11:13	7
14. Jihlava	9	2	1	6	15:20	7
15. Slavia	9	2	1	6	8:21	7
16. Znojmo	9	0	3	6	6:18	3

Kvalifikace MS

Trápení českých fotbalistů ve skupině B pokračovalo začátkem září v zápase na Slávii s Arménií. Po beznadějném obléhání arménské branky Mkrťjan střelou z dálky v 31. minutě vymetl levý horní roh Čechovy branky. Po přestávce se sice Rosickému podařilo vyrovnat v 70. minutě, ale Kazarjan při závěrečném náporu utekl a opakovanou střelou upravil na 2:1 pro Arménii. O pár dnů později sice Češi v Turině vedli 1:0 brankou Kozáka z 19. minuty a Balotelli zahazoval jednu šanci za druhou. V 52. minutě Chiellini hlavou vyrovnal a o dvě minuty později Gebre Selassie zastavil pronikajícího Balotelliho

faulem. Z nařízené penalty pak sám Balotelli rozhodl o výsledku 2:1. Aby Češi mohli hrát v baráži museli by zvítězit, jak na Maltě, tak v Bulharsku. Bulharsko by muselo prohrát v Arménii a Dánsko doma s Itálií, což je velice nepravděpodobné. Po zápase v Turině skončil u reprezentace trenér Bileka jehož místo zaujal asistent Pešice.

Ještě hůře je na tom Slovensko, které sice dokázalo zvítězit v Sarajevu nad Bosnou a Hercegovinou 2:1, ale stejným výsledkem prohrálo s ní doma a dvě kola před koncem ztrácí na Bosnu a Řecko sedm bodů.

Corgoň liga

V 11. kole Slovan Bratislava uspěl v Trnavě 3:1 a pojistil si postavení na čele tabulky. Tam ho mohla dočasně vystřídat Myjava, která ovšem prohrála ve Zlatých Moravcích 0:1. Doma zvítězily Ružomberok nad Dunajskou Stredou 2:0, Nitra nad Senicou 1:0 a Žilina nad Košicemi 2:0. Utkání Dukla Banská Bystrica-AS Trenčín se skončilo nerozhodně 2:2.

Tabulka Corgoň ligy

1. Slovan	11	8	1	2	27:12	25
2. Myjava	11	6	2	3	21:18	20
3. Trenčín	11	6	1	4	29:14	19
4. Senica	11	5	4	2	18:11	19
5. Ružomberok	11	5	4	2	21:18	19
6. Žilina	11	4	4	3	20:17	16
7. Trnava	11	5	1	5	16:19	16
8. Bystrica	11	3	5	3	20:15	14
9. Zl. Moravce	11	4	2	5	11:19	14
10. Košice	11	3	2	6	12:12	11
11. Nitra	11	1	2	8	12:30	5
12. D. Streda	11	1	2	8	6:28	5

Poháry

V lize mistrů vzdorovala Plzeň Manchesteru City celý první poločas. Na začátku druhé části hry se během deseti minut střelili Džeko Touré a Agüero a bylo po nadějích. Další zápas sehraji plzeňští fotbalisté v Petrohradě proti CSKA Moskva. UEFA totiž uznala trávník v Moskvě za nezpůsobilý pro pohárové utkání. CSKA prohrálo v prvním zápase v Mnichově s Bayernem 0:3.

Lépe si vedl Liberec, který uhrál ve Freiburgu důležitou remízu 2:2. Čtyři góly po čtyřech hrubkách. Takový byl duel fotbalistů Liberce ve Freiburgu, po němž oba aktéři svým způsobem brali první získaný bod do tabulky skupiny H v Evropské lize. „Infarktový zápas, ale remíza je nakonec dobrým odrazovým můstkem. Měli tu balony, které dělají z brankářů šašky. Ale druhý gól byla jasně moje chyba,“ líčil brankář Přemysl Kovář pro sport.cz.

UNIGLOBE
Enterprise Travel

Formally Nitra Travel

blanka@premieregroup.com

dianab@premieregroup.com

- Tailor Made Holidays
- Travel Insurance
- Ocean/River Cruises
- Air Tickets

1221 Yonge Street (at Summerhill subway)
 Toronto, M4T 1W4
Tel: 416 504 3800
Toll Free: 1 800 825 7577
Fax: 416 598 1311
 Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM
 Saturday: By appointment

MEMBER OF:

Go, See, Experience

VÁNOČNÍ SOKOLSKÉ PODNIKY

V neděli 24. 11. 2013 od 11:30 do 15:00 hodin

VÁNOČNÍ SOKOLSKÉ TRHY

Obědy, občerstvení, vánoční cukroví, dárkové předměty, knihy, tombola, Mikulášská nadílka pro děti. Zájemci o prodej vlastního zboží

Volejte na tel.: 416/242-5914.

V sobotu 30.11.2013 od 19:00 do 1:00

MIKULÁŠSKÁ ZÁBAVA

Možnost zakoupení večere od 19.00 hodin, hudba k tanci začne hrát ve 20.00 hodin. Občerstvení, přineste si dárky pro své malé, Mikuláš je rozdání.

Hraje skupina Dušana Drobného.

Vstupné \$ 25.00, mládež \$ 15.00.

OBĚ AKCE SE KONAJÍ V HALE KOSTELA SV. VÁCLAVA 496 GLADSTONE AVE., Toronto

INFORMACE: MARIE CRHAK 416/242- 5914

EMAIL: mariecrhak@yahoo.ca

Signature Realty

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Jak prodat dům nebo kondo?

Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem, to může udělat za vás.

Jak koupit dům nebo kondo?

Když vidíte inzerát nebo nápis *Dům na prodej*, Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!

Royal Le Page, Signature Realty

Independently owned and operated brokerage

416/443-0300 - direct 416/443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

